

Underbilag.

Landsjagtforeningen af 1923.

Dansk Strandjagtforening.

København, den 25. januar 1952.

Til finansministeren.

Landsjagtforeningen af 1923 og Dansk Strandjagtforening tillader sig herved indtrængende at henstille til finansministeren, at loven om afgift på jagtpatroner ikke bliver forlænget, når dens gyldighed udløber den 31. marts d. å.

Danske jægere har gennem mange år ved intensivt arbejde og ved økonomiske ofre oparbejdet en smuk vildtbestand til glæde for hele den danske befolkning. Takket være jægerens indsats er der i dag her i landet en vildtbestand, som i forhold til landets størrelse og den tætte bebyggelse er enestående i verden.

Men for at kunne bevare en god og smuk vildtbestand er det nødvendigt at øve en udstrakt vildtpleje, herunder hører ikke mindst bekæmpelse af rovvildtet, navnlig ræve, krager og skader.

På grund af patronskatten har det været umuligt for mange jægere at gennemføre denne del af vildtplejen i tilstrækkelig udstrækning, og dette har sikkert været en medvirkende årsag til, at rævene nu har bredt sig over hele landet i en sådan grad, at de er ved at tage overhånd på de øvrige vildtarters bekostning og er til skade også for tamdyr af forskellig art.

For kragernes vedkommende har det været nødvendigt for jagtorganisationerne at anbefale jægerne at foretage bekæmpelsen ved hjælp af gift — en metode, som man normalt ikke ønsker at benytte.

Foreningernes flugtskydningsarbejde, der er taget op for at dygtiggøre jægerne og søge at nedbringe antallet af anskudninger og vådeskudsulykker, er omtrent helt standset på grund af patronskatten, og især dette ser foreningerne meget alvorligt på, idet vi betragter det som en meget væsentlig opgave at dygtiggøre jægerne og især de helt unge, således at de er fuldt fortrolige med jagtvåbnet og dets brug, inden de sendes ud på egen hånd.

Mange mindrebedemlede jægere må helt afstå fra at dyrke deres sport, der for mange af disse mennesker ikke alene er en sport, men også en udvej til — især ved strandjagt om vinteren — at skaffe en ret kød på bordet. Man skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at en stor del af landets fiskere i vintertiden henter en del af deres fortjeneste ved strandjagt, og netop ved denne jagt, hvor der er et forholdsmæssigt stort patronforbrug, føles skatten dobbelt hård.

Man skal også tillade sig at nævne, at der hvert år driver i tusindvis af dykænder om på havet, lidende en langvarig og pinefuld død i spildolie fra tankskibene. Disse fugle tager jægerne hvert år ud for at aflive til trods for, at de ingen som helst værdi har som menneskeføde.

Med en patronpris på ca. 1 kr. er det desværre uoverkommeligt at fortsætte med dette arbejde.

Jægerne betragter deres hobby som en sport, der er fuldt så god som nogen af de andre sportsgrene, og det er os derfor uforståeligt, at vi skal særbeskattes, medens andre sportsudøvere ikke alene er fritaget for en sådan særskat, men endog i mange tilfælde tværtimod får tilskud fra tipsfondens midler.